

ת"פ 63871/06/16 - מדינת ישראל נגד ב ו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 63871-06-16 מדינת ישראל ואח' נ' ו ואח'

לפני	כבוד השופטת לימור מרגולין-יחידי
מאשימה	1. מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. ב ו

החלטה

העתירה לעיון חוזר

ב"כ נאשם 1 עותרים כי ביהמ"ש יחזור ויעיין בהחלטתו, במסגרתה נדחתה הבקשה למתן צו לפי סעיף 108 לחסד"פ להמצאת נתונים ביחס לכל החלטות היועמ"ש בהן עיכב הליכים בשל מצב רפואי בשבע השנים האחרונות.

לשיטת ההגנה, ביהמ"ש נימק את החלטתו לדחות את עתירתם, בכך שלא הונחה תשתית ראייתית ראשונית המבססת את הבקשה. והנה, לאחר שניתנה ההחלטה, הובא לידיעת ההגנה תיק פלילי דומה, שיש בהחלטת היועמ"ש לעכב את ההליכים בו, כדי לבסס, לטענת ההגנה, את התשתית הראייתית שנדרשה על ידי ביהמ"ש (להלן: "תיק ההשוואה"). במסגרת הבקשה פורטו בהרחבה כל המאפיינים בעטיים לשיטת ההגנה קיים דמיון בין התיקים, כשלשיטת ההגנה חומרת המעשים בתיק ההשוואה עולה על חומרתם בתיק שלפניי ואילו מצבו הרפואי של הנאשם בתיק ההשוואה קל ממצבו הרפואי הקשה של נאשם 1.

התקיים דיון בבקשה לעיון חוזר, במסגרתו הדגיש ב"כ נאשם 1 כי לשם בירור עתירה לפי סעיף 108 לחסד"פ, די בתשתית ראייתית מינימלית ואף בתיק דומה אחד, ותיק ההשוואה עונה בנסיבותיו על דרישות הדמיון, ומבסס, לטענתו, תשתית ראייתית המצדיקה היעדרות לבקשה בכללותה.

ב"כ המאשימה מתנגדים לבקשה לעיון חוזר, טוענים כי תיק ההשוואה אינו דומה בנסיבותיו, וכי אין בהפניה אליו כדי לבסס תשתית ראייתית המצדיקה היעדרות לבקשה.

למען שלמות התמונה יצוין שבתום הדיון הועמד לעיוני החומר הרלבנטי מלשכת היועמ"ש בעניין תיק ההשוואה. לאחר עיון בחומר, הבאתי לידיעת ההגנה נתונים מסוימים מתוך תיק ההשוואה, ובעקבות החלטתי הודיעה המאשימה על

העמדת חומרים מתיק ההשוואה לעיון ההגנה. עם קבלת החומרים השלימה ההגנה את טענותיה, ושב וטענה שתיק ההשוואה מבסס את התשתית הראשונית הנדרשת, משום שהבקשה לעיכוב הליכים מתבססת כולה על מצב רפואי, כשמצבו הרפואי של הנאשם בתיק ההשוואה קל בהרבה מכל בחינה.

טרם מתן החלטה ביקשתי מהמאשימה ביום 5.11.17 לבדוק כמה בקשות לעיכוב הליכים הוגשו בתקופה של שלוש השנים האחרונות ביחס לתיקים בהיקפי עבירות גבוהים מאד של עשרות מיליוני שקלים ו/או בתיקים בעלי חומרה יתרה תיקי שחיתות ציבורית, כשהטענה התבססה על מצב רפואי של הנאשם. לאחר בדיקה הודיעה המאשימה ביום 10.1.18 כי שיטת העבודה של המחלקה לעיכוב הליכים אינה כוללת תיעוד של ההחלטות המאפשר לבצע פילוח של הבקשות לפי הנתונים שצוינו. עוד צוין כי מבירורים בע"פ מול הגורמים הרלבנטיים עלו שני תיקים בלבד בהם נדחתה הבקשה.

בעקבות הודעה זו הפנתה ההגנה ביום 15.1.18 לתיק שחיתות ציבורית, שבו עוכבו ההליכים מטעמים רפואיים (להלן: "התיק הנוסף"). המאשימה הגיבה והבהירה כי בתיק הנוסף עמדו נסיבות נפשיות מגובות בחו"ד פסיכיאטר מחוזי, לצד נסיבות נוספות, ולכן אין מדובר בתיק דומה.

בעקבות ההודעה והתגובה, שבתי וביקשתי לדעת כמה בקשות לעיכוב הליכים בהתאם לקריטריונים שצוינו הוגשו בשנים הנזכרות, הפעם ללא קשר לשיקול הרפואי ולטעמי הבקשה.

בתגובה, חזרה המאשימה והבהירה ביום 10.2.18, שאין תיעוד של הבקשות לפי סוג התיקים, ללא קשר לטעמי הבקשות, וכי על אף שבהתאם לבירור מול הגורמים הרלבנטיים ההערכה היא שמדובר בתיקים בודדים בלבד, כדי ליתן תשובה מדויקת, הדרך היחידה היא להזמין את כל התיקים ולעבור עליהם ידנית, משימה שתאריך מספר חודשים.

לאור ההבהרה האמורה, הגעתי למסקנה שאין מקום טרם מתן ההחלטה לבצע בדיקה ידנית ארוכה, ויש מקום למתן החלטה בבקשה לעיון חוזר.

הכרעה בבקשה לגופה

נקודת המוצא בבחינת הבקשה החוזרת, כמו גם בבחינת הבקשה המקורית, היא שעל המבקש צו לפי סעיף 108 לחסד"פ מוטל נטל להציג תשתית ראשונית המבססת את טענתו ומצדיקה להעמיד לעיונו את החומר המבוקש.

אשר להיקפה של התשתית הראייתית הנדרשת במסגרת בקשה ממין זה, אני מפנה להחלטה הקודמת. אחזור ואציין, שאמנם אין מקום לדרישה מכבידה יתר על המידה מן המבקש, אך נדרשת הנחת תשתית שאינה סתמית וספקולטיבית, הכל בהתחשב באופי הטענה שהחומר המבוקש נועד לקדם (ע"ח (מח'-מרכז) 14473-10-15 **מנ'עיריתנתניה** בסעיף 15, עפ"א (עבודה -ארצי) 16393-12-13 **מדינת ישראל לנ'דואב**, ע"ח (מח'-נצ') 47827-04-15 **מדינת ישראל לנ' ברמי** בסעיף 13). לפיכך, במקרים מתאימים, בהם מוצגת תשתית ראייתית משמעותית מבחינה איכותית, עשויות דוגמאות ספורות, ואף דוגמא יחידה, לבסס את התשתית הראייתית הנדרשת, ולהוביל לשלב השני בו מאזן ביהמ"ש בין האינטרסים והשיקולים המתנגשים השונים, דוגמת פגיעה בפרטיות או הכבדה

יתרה. לעומת זאת, ככל שהתשתית הראייתית דלה מבחינה איכותית, נדרשת מסה ראייתית נרחבת יותר לצורך ביסוס תשתית ראייתית ראשונית, המצדיקה מעבר לשלב השני של הבדיקה.

זה המקום להעיר, לאור הערה משתמעת של ב"כ נאשם 1 במהלך הדיון, כי ההחלטה הקודמת וההחלטה הנוכחית עוסקות בתשתית הראייתית הנדרשת לביסוס בקשה לצו לפי סעיף 108 לחסד"פ, ולא בתשתית הראייתית הנדרשת לביסוס הטענה של אכיפה בררנית או כל טענה מהותית אחרת הנטענת במסגרת ההליך העיקרי (לעניין הדעות השונות בכל הנוגע לנטל המוטל על הטוען במסגרת ההליך העיקרי, אני מפנה לע"פ 6328/12 **מדינת ישראל נ' פרץ**). חלוקת הנטלים בין הצדדים בהליך העיקרי, כמו גם מידת ההוכחה הנדרשת כדי לעמוד בנטל, הן נושאים בעלי זיקה והשלכה, כמובן, להחלטה הקודמת ולהחלטה הנוכחית, אך ההכרעה בהחלטות עוסקות, כאמור, בבקשה לצו לפי סעיף 108 לחסד"פ ולא בהליך העיקרי.

לאחר בחינת טענות הצדדים, הגעתי למסקנה שתיק ההשוואה, בשונה מהתיקים שהוצגו בטיעון הראשוני, הוא אמנם נוגע לעניין מבחינת סוג העבירות, אך גם בהתאם לגישה מקלה המסתפקת בדוגמא אחת איכותית לביסוס התשתית הראייתית, אין בנתוני תיק ההשוואה דרגת דמיון מספקת באופן המבסס את התשתית האיכותית הנדרשת כדי להיעתר לבקשה. אכן, בשני המקרים מדובר על עבירות מס מהותיות במטרה להתחמק ממס. ואולם, קיים שוני ברור מבחינת חומרתם הנטענת של מעשי העבירה ומבחינת עוצמת פגיעתם הנטענת באינטרס הציבורי. בהקשר זה יש משמעות, בין היתר, לשוני בהיקף המעשים המיוחסים לנאשמים, בהיקף הנזקים לקופה הציבורית על פי הנטען, בתועלת שצמחה לנאשמים, בכמות המעורבים הנוספים, בתקופת המעשים, ובדרגת התחכום השונה על פי הנטען. בנוסף, לא נוכחתי כי קיים פער משמעותי, כטענת ההגנה, בין מצבו הרפואי של הנאשם לבין מצבו הרפואי של הנאשם בתיק ההשוואה, ולא ניתן לקבוע כי מצבו של הנאשם קשה בהרבה ממצבו של הנאשם בתיק ההשוואה. לפיכך, אין בתיק ההשוואה כדי להצדיק שינוי של ההחלטה.

אשר להחלטה בתיק הנוסף, עליה לא התבססה ההגנה בבקשה לעיון חוזר ואליה הפנתה רק בתגובתה האחרונה, מהנתונים שהוצגו לעיון ביהמ"ש וההגנה, עולה שההחלטה התבססה בעיקרה על חו"ד הפסיכיאטר המחוזי שתמכה בתוצאה של עיכוב הליכים. החלטה זו אמנם עונה מבחינת סוג המעשים וחומרתם על דרישת הדמיון לתיק שלפניי, אך נדמית שונה בנתוניה הרפואיים, בשל העובדה שהטעמים, לפי המוצהר, היו קשורים לשאלת הכשירות האפשרית לעמוד לדין וכללו שיקולים נוספים.

ודוק, אף אם הייתי רואה בהחלטה בתיק הנוסף ככזאת שמבססת, ולו בדוחק, תשתית ראייתית ראשונית, והייתי עוברת לשלב השני של איזון אינטרסים, דין הבקשה להידחות. זאת, לאור ההכבדה היתרה הכרוכה באיתור התיקים הבודדים הרלבנטיים, כמפורט בהודעה האחרונה של המאשימה. בהקשר זה יש משמעות להערכה לאחר בירורים בע"פ מול הגורמים הרלבנטיים, שקיימים תיקים בודדים בלבד העונים על דרישת הדמיון, ומתוכם כלל לא ידוע אם ישנם תיקים בהם נענתה בחיוב בקשה לעיכוב הליכים, כשהגורמים הרלבנטיים לא זכרו תיקים כאלה. משכך, אף בשלב השני של האיזון בין השיקולים הנוגדים, לאור הנתונים שצוינו, אני סבורה שיש הצדקה לבקשה.

לאור המקובץ, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ח, 14 פברואר 2018, בהעדר
הצדדים.